

Τα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η μεγάλη και παγκόσμια θεομητορική εορτή των Εισοδίων της Παναγίας μας στο Ναό του Σολομώντος εορτάζεται από την Εκκλησία μας στις 21 Νοεμβρίου. Καθιερώθηκε γύρω στον 6ο αιώνα στην Ιερουσαλήμ με βάση την αρχαία παράδοση της Εκκλησίας.

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, οι γονείς της Θεοτόκου Ιωακείμ και Άννα ανήκαν στη μικρή εκείνη μερίδα των πιστών και ευσεβών Ιουδαίων (λείμμα), οι οποίοι περίμεναν εναγωνίως την έλευση του Μεσσία. Οι γονείς της Θεοτόκου ζούσαν με την προσδοκία της τεκνογονίας, όμως δυστυχώς, ήταν άτεκνοι. Είκοσι ολόκληρα χρόνια επιχειρούσαν να τεκνοποιήσουν χωρίς αποτέλεσμα. Η ζωή τους κυλούσε με προσευχή, νηστεία και έντονη προσδοκία, ότι ο Θεός θα άκουγε τις ικεσίες τους και θα τους ελεούσε εν τέλει.

Πράγματι, ο Θεός εισάκουσε τις προσευχές τους. Άγγελος Κυρίου παρουσιάστηκε στην Αγία Άννα και της ανήγγειλε το ευχάριστο γεγονός, ότι θα γίνει μητέρα. Η ευσεβής γηραιά Άννα γέννησε ένα χαριτωμένο κορίτσι, το οποίο ονόμασαν Μαρία (εβραϊκά Μαριάμ), που σημαίνει Κυρία.

Όταν η Μαρία έγινε τριών ετών, οι ευσεβείς γονείς της αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν την υπόσχεσή τους προς το Θεό, να Του προσφέρουν ως δώρο την αγαπημένη τους θυγατέρα. Έτσι λοιπόν η Μαρία οδηγήθηκε από τους γονείς της στο Ναό, οι οποίοι την παρέδωσαν στους ιερείς. Σύμφωνα με το έθιμο, τη συνόδευσαν λαμπαδοφορούσες «παρθέναι των Εβραίων».

Εκεί συνάντησαν το συγγενή τους ιερέα Ζαχαρία, πατέρα του Ιωάννου του Προδρόμου, ο οποίος ήταν άτεκνος και αυτός ως τότε. Υπηρετούσε με φόβο Θεού το ιερό και προσευχόταν αδιάκοπα να τον ελεήσει ο Θεός και να αποκτήσει και αυτός παιδί με την αγαπημένη του σύζυγο Ελισάβετ.

Με έκπληξη και θαυμασμό παρατήρησαν πως η μικρή Μαρία όχι μόνο δεν έφερε κάποια αντίσταση, όπως ήταν φυσικό, να αποχωριστεί τους γονείς της, αλλά με χαρά ακολούθησε τον σεβάσμιο Ζαχαρία στο Ναό του Κυρίου. Η παμπάλαια χριστιανική παράδοση αναφέρει πως ο γέρον Ζαχαρίας, κατά θείαν έμπνευση, οδήγησε τη Μαρία στα Άγια των Αγίων. Εκεί, στο ιερότατο, θεοσκότεινο και απρόσιτο διαμέρισμα του Ναού εισήλθε για να περάσει τα παιδικά Της χρόνια αμόλυντη από την ανθρώπινη αμαρτία.

Αυτό κράτησε δώδεκα ολόκληρα χρόνια, μέχρι την ηλικία των δεκαπέντε χρόνων Της. Τότε ο Ζαχαρίας μαζί με άλλους σεβάσμιους και ευλαβείς ιερείς του Ναού αποφάσισαν να βγάλουν τη Μαρία από τα Άγια των Αγίων και να την οδηγήσουν στον κόσμο. Για προστασία την αρραβώνιασαν με τον τον ευσεβή και μεστό ηλικίας Ιωσήφ, ο οποίος, σύμφωνα με την παράδοση, διατελούσε σε χηρεία και είχε την προστασία παιδιών του από την πρώτη γυναίκα του. Εγκαταστάθηκαν στην όμορφη και ήσυχη κώμη Ναζαρέτ, όπου εκεί λίγο καιρό αργότερα έγινε ο άγιος Ευαγγελισμός Της.

Η είσοδος της Θεοτόκου στο Ναό της Ιερουσαλήμ θέλει να φανερώσει το ακατανόητο ύψος της αγνότητας και αγιότητάς Της. Μέσα στα απρόσιτα Άγια των Αγίων διαφυλάχτηκε η αγνότητά της και καλλιεργήθηκε η αγιότητά Της. Μόνο μέσα σε ένα τέτοιο ιερό χώρο μπορούσε να προφυλαχτεί η απαιτούμενη αγνότητά Της από την αφάνταστη αμαρτωλότητα του κόσμου.

Η ευλογημένη είσοδος της Παρθένου Μαρίας στο Ναό αποτελεί την απαρχή της πραγματοποιήσεως της προαιώνιας βουλής του Τριαδικού Θεού για τη σωτηρία του κόσμου. Στην υμνολογία της μεγάλης εορτής ψάλλουμε πως «Σήμερον της ευδοκίας Θεού το προοίμιον και της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις». Ως συνειδητοί πιστοί του Χριστού, είμαστε θερμοί και άενοι τιμητές του ιερού προσώπου της Θεομήτορος, διότι η συμβολή Της στο έργο της σωτηρίας μας υπήρξε καθοριστικός. Με άκρατο ενθουσιασμό υμνούμε τη μεγάλη εορτή ψάλλοντας «εν ενί στόματι» μαζί με τον ιερό υμνογράφο της ημέρας «Χαίρε, της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις».

Απολυτίκιο

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις, Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται,

Αὐτὴ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις».

Οἶκος

«Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην, Διό, ἄνεθφημὲν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον, ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω, Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος».

Κοντάκιο

«Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνευματι θείῳ, ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ, Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος».